

Skönheten och ODJURET

Jag brukar alltid försöka ta mej tid att se och lyssna på Sommarkonserten från Schönbrunn i Wien. I år ägde den rum 8 juni, precis när jag var och hälsade på mitt barnbarn. För någon vecka sedan kunde jag se repriserna på TV2. Det var för resten samma dag som det svenska damlaget i fotboll spelade semifinal mot Spanien och fick se sig slagna med 2-1.

I stället för att kolla in matchen lyssnade jag på musik. Satt och funderade över hur konstig världen ändå är. Tänkte på att medan konserten pågick och dagen mer och mer övergick i natt och alla människor satt där i slottsparken och njöt av skönheten i musiken så pågick det vidriga kriget hundrafemtio mil österut.

Wiener Filharmonikerna med dirigenten Yannick Nézet-Séguin och solisten, den lettiska mezzosopranen Elīna Garanča, framförde en lång rad klassiska pärlor. Kameran svepte över slottet Schönbrunn och dess statyer, fontäner och parker.

De vackra musikslingorna fullbordade det hela. Alltihop skapat av människohand med avsikt att åstadkomma något fint. Samtidigt borta i öster är ondskans apostel, den totalitära despoten och dödens hantlangare, Putin, i full färd med att utplåna ett annat lands unika kultur.

Putin har tagit hjälp av samhällets absoluta bottenskrap när de övriga ryska männen inte har räckt till att rekrytera. Alla möjliga kriminella typer, mördare, och våldtäktsmän har han släppt fria att ge sig på ett tidigare broderfolk. Putins skaparkraft ger upphov till både draksådd, ond bråd död och massförstörelse. Inte ens naturen vill han skona. Han förkroppsligar verkligen Odjuret.

Medan slottskonsertens slutnummer, Strauss Wiener Blut, låter sina förföriska toner locka en del av åhörarna till en spontan vals i juninatten tvingas andra människor att slåss för sina liv i leriga skyttegravar eller huka i trånga skyddsrum för att freda sig mot odjurets djävulska skaparkraft.

